

Enskifte genomfördes i Lödene 1815-20. Bystämman förekommer ännu i Lödene och Hagestad. I Lödene sammankallas bymännen varje eller vartannat år för att besluta om några jordlotter, som äges av byn men som är utarrenderade till arbetare. Något äldre mansgille förekommer inte längre. Byhuset och bykassan förvaras hos J. S. son, Johan Snusson, som är bystämmans ordförande. Byhuset återfanns för några år sedan under takåsen på en gård. Tidigare användes bykassorna i Lödene och i Hagestad till lagning av vägar (innan dessa överlogs av staten). J. känner ej till var byhandlingarna och byakrinet finns. Andelsföreningar såsom kyrk- o. kyrkföreningar har inte varit bylaget utan tillkommit långt senare (i början på 1900-talet). 1896 byggdes ett mejeri, som hade blivit flyttat till Lödene från Hagestad. När det ha varit ett privat upptögsmejeri (ägt av en dansk), blev det nu ett andelsmejeri.

Före enskiftet var största delen av marken äng men sedan blev den ganska snart uppodlad. På 1820-talet vredde man och plöjde upp marken. Nu-mera finns ingen ängsmark kvar. Innan den nuvarande fröodlingverksamheten började hade man sju- eller åttastiftesbruk: träda, råg, korn, blandsäd, potatis, havre och trär. På 1860-talet lade man rödiken. Vid Löderups Strandbad har skedikning aldrig förekommit. De gamla jordbruksredskapen voro årdret och haren. Klösen användes inte. Någon gång användes årdret fortfarande till potatissättning. I början av 1900-talet kom sködelmaskinerna. 1903-4 började man med den första slättermaskinen, 1905 kom sjäbrantläggaren och 1915 självbindaren. Nu användes allmänt traktorer. Lantbrukarna lånade ofta ut maskinerna till varandra.

Hemstojden upplörde för cirka 50 år sedan. Löderup har inte haft någon skjutstygldighet.

Närmaste gästgivaregård fanns i Glemmingebro.
1894 anlades järnvägen och i samband därmed tillkom
Lödevis stationssamhälle. Tidigare hade byn varit
avsides belägen. Ungdomar från lantbrukarhem har
ofta tagit anställning i stationsområdet, bl. a. inom
affärsverksamheten, eller också har de begärt sig
till staden i stor utsträckning. Hela familjer har
däremot inte lämnat lantbruket.

På 1800-talet fanns i Hagstad ett tegelbruk,
vilket nu är nedlagt. På 1890-talet ägde en ganska
stor utvandring till Amerika rum, även från lant-
brukarhem. Många slog sig där ned som förmän,
andra blev industriarbetare.

Under de senaste 20 åren har avlösningar in-
omkändast i mindre utsträckning erlagts. När lant-
brukarhemmen blev vuxna, behöll de ofta en del av hem-
mannets jord att odla och bebo under 49 år, varefter
jorden återgick till fädernesgården. Detta kallades "fr-

?

pantering". Denna seden har nu upphört. Redan under 7:s uppväxtår fanns handelsbod i Löddeup.

På 1930-talet byggdes ett förtal "egna hem".

I 7:s barndom fanns många hem, som varken hade tapeter, gardiner, mattor eller ens brädgolv utan stengolv. Lerväggarna kalkades men målades aldrig.

På 1860-talet infördes kökspisarna. Nu är gaspisar och elektriska pisar allmänna, även i småbrukar- o. arbetarhem. De gamla traditionerna beträffande mat och dryck har förändrats. För o. 30 år sedan började man begagna sig av den moderna konserveringen. Även traditionerna vid kalasen har försvunnit. Större fester ordnas antingen i hemmen eller, i allt större utsträckning, på Löddeups hotell.

Alla vägar är numera statliga utom en mindre väg i mellersta Löddeup.

För 50-60 år sedan blev det ordnad postgång. Tidigare hade en man två gånger i veckan

kört med "rullebör" till Ystad och Svastorp för att hämta posten. Två familjer prenumererade gemensamt på "Ystads Allehanda".

Det har funnits en folkskola i vardera Hagestad och Löddeup samt en småskola i "backarna" (i södra delen av Löddeups socken). J.s fader gick i skola. 1888 ombyggdes skolan i Löddeup.

En gång om året, i november, höll prosten Malen husfrihö (1892-1910). 1894 gick J.s hustru "i kyrke". På 1880-talet höll lärare Hofstrand från Löddeup väckelsepredikningar i Mälarhusen. Han blev emellertid motarbetad och utbrände slutligen till U.S. A.

Ö. 1810 var det svåra tider och det var mat, enligt vad J. farmor berättat. Kött, t.ex., fanns knappast att tillgå och ett ägg fick delas av fyra personer.

J.s gärd "Toruhög" har varit i samma ägo sedan 1830.